

Tiltalte havde ikke, da han den 13. marts 1977 havde færdiggjort sit regnskab, følt sig overrasket over slutresultatet, en negativ indtægt på 108.587,- kr. Han havde i det forløbne år haft store udgifter til investering i virksomheden (anlægsudgifter), og på baggrund heraf tvivlede han ikke om, at resultatet var rigtigt. Han forestillede sig dog, at der på grund af det pres, han havde arbejdet under den pågældende weekend, kunne foreligge fejl i tallene, og det var baggrunden for, at han gennem sine tilkendegivelser over for skatteinspektøren tog forbehold for regnskabs rigtighed. Tiltalte har ikke nogen udvidet regnskabsmæssig uddannelse, men har gennemgået sædvanlig handelsskoleuddannelse.

Skatteinspektør Nordberg har yderligere forklaret, at han husker, at han telefonisk meddelte tiltalte udsættelse med indgivelse af selvangivelsen. Vidnet husker ikke, hvortil fristen for indgivelsen blev sat. Vidnet er aldeles sikker på, at han ikke samtidig med modtagelsen af selvangivelsen fra tiltalte personlig modtog andre bilag end regnskabet. Selvangivelsen var underskrevet, da den blev afleveret. Vidnet husker, at tiltalte talte om »lørdag-søndagsarbejde«, men ikke, at tiltalte skulle have talt om hastværksarbejde. Vidnet opfattede ikke bemærkningen som noget forbehold med hensyn til regnskabs rigtighed. Vidnet blev ikke opfordret af tiltalte til at ringe, såfremt han havde noget at spørge om vedrørende regnskabet.

Kommunens skattekontor havde om torsdagen åbent fra kl. 10.00 til kl. 12.00 og fra kl. 15.30 til kl. 18.00, og vidnet mener, at tiltalte kom med selvangivelsen om formiddagen.

Vidnet vil – såfremt en skatteyder direkte over for vidnet tager forbehold for rigtigheden af sin selvangivelses indhold – givetvis udspørge skatteyderen nærmere om grunden til forbeholdet. Tager en skatteyder generelt forbehold om selvangivelsens rigtighed, vil vidnet afvise at modtage selvangivelsen.

Pantefoged Erling Jensen har forklaret, at det er rigtigt, at han den 7. marts 1977 afkrævede tiltalte en skatterestance og tilkendegav, at der ville kunne ske udpantning. Tiltalte ringede den 10. marts og meddelte, at han gik ud fra, at han havde overskydende skat til gode. Tiltalte oplyste, at han ville indgive selvangivelse i april-maj. Dette noterede vid-

net i sin dagbog på bladet for den 15. marts, hvor tiltalte havde været tilsagt til udpantning. Vidnet var ubetænkelig ved at afvente selvangivelsen. Han satte sig i kontakt med skatteinspektør Nordberg og bad om underretning, når selvangivelsen var fremkommet. Der forløb så nogen tid – måske ca. 3-5 uger – indtil Nordberg ringede herom, og vidnet var ovre på Nordbergs kontor, hvor han så selvangivelsen. Nordberg bad vidnet sende tiltalte en opgørelse af restancen, og vidnet udfærdigede en sådan, der blev dateret samme dag. I et dagbogsnotat for den 15. april 1977 har vidnet anført, at han har sendt opgørelsen til tiltalte og en kopi til Nordberg.

Assistent Gregers Larsen har forklaret, at han som ansat i det kommunale skattevæsen har behandlet tiltaltes selvangivelse for 1976. Vidnet fik selvangivelsen udleveret af skatteinspektøren. Med selvangivelsen fulgte et regnskab, men ikke bilagsmateriale, som først fremkom senere. Det var først, da man i skattevæsenet fik behov for at se bilagene og derfor indfordrede dem.

Assistent Elsebeth Egeberg har forklaret, at hun fra sin virksomhed på kommunkontoret i Fuglebjerg erindrere, at bilagsmaterialet til tiltaltes selvangivelse for 1976 blev afleveret af tiltalte personlig i en brun papkasse i skatteforvaltningen. Vidnet havde hørt, at det var skatteforvaltningen, der havde indfordret materialet, efter at selvangivelsen var modtaget. Skatteinspektør Nordberg havde oplyst vidnet om, at tiltalte havde fået meddelt henstand med indgivelsen af selvangivelsen. Vidnet havde spurgt Nordberg herom, da der ikke fandtes notat i mandtalslisten, hvor udsættelser normalt noteres.

Tiltaltes ægtefælle, fru Anny Maisted, har forklaret, at hun husker, at tiltalte indgav sin selvangivelse for 1976 mandag den 14. marts 1977. Han medbragte en papkasse med bilag. Regnskabet opstillede tiltalte i weekenden. Når vidnet kan huske disse tidspunkter så nøje, beror det på, at pantefogeden den 7. marts havde stillet udpantning i udsigt, og det ville tiltalte afværge ved at opstille regnskabet, som skulle kunne berettiggte tiltalte til tilbagebetaling af slutskat, der kunne modregnes i udpantningskravet.

Fabrikant Harald Jensen har forklaret, at han og hans hustru, der er bekendte af tiltalte siden 1973, var gæster hos tiltalte en søndag aften i marts 1977. Da tiltalte inviterede